

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Proca Ion în numele inculpatului Egorov Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Egorov Vadim xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx, domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.03.2019 – 31.05.2019;

Instanța de apel: 09.06.2020 – 18.11.2020;

Instanța de recurs: 10.02.2021 – 26.05.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 mai 2019, cauza fiind judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, Egorov Vadim xxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Egorov Vadim xxxxx în beneficiul statului, cheltuielile judiciare formate din costul rapoartelor de expertiză judiciară întocmite în privința părții vătămate xxxxx - total 640 lei și costul raportului de expertiză judiciară a corpurilor delictive - 11 400 lei, în sumă totală de 12 040 lei.

S-a decis soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Egorov Vadim Nicolai, la data de 11 februarie 2019, aproximativ la ora 18:30 min., aflându-se pe str. Mitropolit Varlaam 58, mun. Chișinău, pe teritoriul Gării Auto Centru din mun. Chișinău, după un conflict avut cu Tomașciuc Alexandra, intenționat, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, având intenția cauzării leziunilor corporale, a urmărit-o pe ultima și i-a aplicat o lovitură cu un cuțit în

regiunea lombară pe dreapta, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201902D0508 din 14 martie 2019: plagă înțepată în regiunea lombară pe dreapta penetrantă retroperitoneal cu lezarea rinichiului drept gr. L, care se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Proca Ion în numele inculpatului Egorov Vadim, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, inculpatului să îi fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. art. 90 și 90¹ Cod penal, cu respingerea demersului acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea apelului s-a invocat că instanța nu a apreciat la justa valoare faptul că persoana a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a contribuit la descoperirea infracțiunii, condamnatul are o vîrstă înaintată, a fost provocat de către victimă, antecedentele penale sînt stinse.

Concomitent, a invocat că urma a fi constatată și circumstanța atenuantă prevăzută la art.76 alin.(1) lit. g) Cod penal, ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, condamnatul fiind provocat de aceste acțiuni la comiterea infracțiunii date.

La fel, urma a fi reținut și faptul că partea vătămată nu s-a prezentat în instanța de judecată niciodată și nu a înaintat acțiune civilă, aceasta din declarațiile făcute nici nu își aducea aminte ce s-a întîmplat în seara cu pricina sau să fi avut vreun conflict cu cineva, când imaginile video demonstrează cu certitudine faptul că partea vătămată l-a hărțuit fizic și verbal pe inculpat.

Prin recunoașterea vinovăției, Egorov Vadim a conștientizat severitatea faptelor săvârșite, s-a căit sincer și promite să nu mai încalce legea, mai mult, prin executarea pedepsei închisorii în condiții privative de libertate, la vîrsta la care acesta va executa efectiv pedeapsa închisorii se va crea pentru cel din umră o problema majoră în vederea integrării în societate și atingerii unei condiții financiare satisfăcătoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța asupra hotărârii adoptate, instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

A menționat că, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-îndicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

S-a reținut că, sentința primei instanțe a fost contestată numai în partea stabilirii modului de executare a pedepsei și a cheltuielilor judiciare, iar ce ține de încadrarea juridică, vinovăție și pedeapsă, sentința nu a fost atacată.

Astfel, a fost reiterat că instanța de judecată, la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, ține cont de prevederile art.art.7, 61, 75Cod penal și anume: de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia

precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Mai mult, în corespundere cu dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

La caz, drept circumstanțe atenuante în privința lui Egorov Vadim, inclusiv prin prisma dispoziției art.76 alin.(2) Cod penal, instanța de apel a identificat căința sinceră.

În calitate de circumstanțe agravante, instanța a reținut săvârșirea unei infracțiuni prin mijloace ce prezintă pericol social sporit.

Referitor la alegațiile invocate în apel, instanța a apreciat critic argumentele apelantului în partea în care a invocat că, în speță, conflictul ar fi fost generat de comportamentul neadecvat și agresiv al părții vătămate, deoarece versiunea acestuia este combătută de declarațiile martorilor.

De asemenea, a fost considerată neîntemeiată solicitarea apărării în partea aplicării inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art.90 și art.90¹ Cod penal, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și rezonabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de către alte persoane.

Prin urmare, în viziunea instanței de apel, aplicarea pedepsei neprivative de libertate solicitată de apărător, nu ar contribui la realizarea scopului pedepsei penale în circumstanțele în care inculpatul, fiind condamnat anterior la executare reală a pedepsei cu închisoare, aceasta nu a generat un comportament pozitiv, ultimul săvârșind din nou o altă infracțiune.

Cât privește revendicarea privind scutirea de plata cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare, instanța de apel a subliniat că, potrivit art.227 alin.(2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și sistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

După cum rezultă din norma art.229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, astfel încât instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

La caz, analizând natura juridică a cheltuielilor solicitate de către acuzatorul de stat, instanța de apel a notat că acestea reprezintă cheltuieli suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului pentru demonstrarea

vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, și în privința căreia acesta a recunoscut vinovăția, din care motive, a apreciat drept rațională stabilirea obligației de compensare a acestor cheltuieli în sarcina inculpatului.

Mai mult, Egorov Vadim a recunoscut că a comis o infracțiune, vina acestuia fiind dovedită indubitabil, efectuarea expertizei fiind generată de comportamentul infracțional al inculpatului.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Proca Ion în numele inculpatului Egorov Vadim a delcarat recurs ordinar, prin care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, inculpatului să îi fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.art.90 și 90¹ Cod penal, cu respingerea demersului acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare.

5.1. În susținerea cerințelor invocate în recursul declarat, apărătorul menționează că instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a contribuit la descoperirea infracțiunii, are o vârstă înaintată, a fost provocat de către victimă, antecedentele penale sânt stinse.

Asfel, indică asupra erorii de drept potrivit căreia în textul hotărârilor pronunțate pe caz, instanțele de fond au menționat că nu a putut fi reținut argumentul precum că conflictul a fost generat de comportamentul neadecvat și agresiv al părții vătămate, deoarece această versiune este combătută de către declarațiile martorilor. Însă, din declarațiile martorilor și din imaginile video cu ușurință poate fi dedus faptul că conflictul a fost provocat de către partea vătămată, deoarece Egorov Vadim pur și simplu era în trecere pe lângă grupul de persoane cu care se afla partea vătămată și care consumau alcool în preajma gării auto centrale, acestea adresându-se către Egorov cu cuvinte obscene. Mai mult, acesta a fost lovit, inclusiv de partea vătămată.

La fel, urma a se ține seama și de faptul că partea vătămată nu s-a prezentat în instanța de judecată niciodată și nu a înaintat acțiune civilă. Din declarațiile depuse, partea vătămată nici nu își aducea aminte ce s-a întâmplat în seara cu pricina, sau dacă ar fi avut vreun conflict cu cineva, imaginile video demonstrând cu certitudine faptul că partea vătămată l-a hărțuit fizic și verbal.

6. Pe marginea recursului vizat, a prezentat referință procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent sânt nefondate.

La caz, reieșind din temeiul pentru recurs invocat de către autorul recursului, rezultă că în viziunea sa, la pronunțarea pronunțarea hotărârii contestate, instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând actele cauzei, în raport cu alegațiile punctate în cererea de recurs, Colegiul penal menționează că acestea sunt neîntemeiate și invocate în mod repetat, iar în contextul ce urmează instanța va evidenția raționamentele care au stat la baza concluziei date.

Așadar, instanța de recurs găsește vădit nefondată revendicarea recurentului privind modificarea modalității de executare a pedepsei închisorii stabilite inculpatului Egorov Vadim, prin aplicarea prevederilor art.90 sau 90¹ Cod penal în privința celui din urmă, și aceasta deoarece, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei reprezintă o prerogativă exclusivă a instanței de judecată, iar condiția esențială pentru aplicarea acestei instituții este, fără îndoială, aptitudinea subiectivă a persoanei făptuitorului de a se corija, de a se elibera de mentalitatea și de deprinderile antisociale care l-au antrenat pe calea infracțiunii, prin eforturi făcute sub amenințarea pedepsei la care a fost condamnat și a cărei executare poate fi evitată doar printr-o conduită corectă și deci prin autoreeducare.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține ca fiind întemeiată concluzia instanței de apel care a conchis că, deși inculpatul are antecedente penale stinse, totuși, acesta anterior a fost condamnat la închisoare cu executare în penitenciar. În pofida faptului că pedeapsa închisorii a fost pe deplin executată, inculpatul a comis o altă infracțiune intenționată, care atentează la viața și sănătatea persoanei prin *mijloace ce prezintă pericol social sporit* (circumstanță agravantă).

În acest context, este neîntemeiată critica potrivit căreia inițiator al conflictului a fost partea vătămată, or, această circumstanță nu influențează încadrarea juridică a faptei comise de inculpat. Mai mult, instanța de recurs opiniază că, reeducarea inculpatului va fi posibilă numai prin izolarea acestuia de societate, având în vedere că acesta are tendințe de a aplană un conflict apărut între alte persoane prin înjunghiere, adică cauzarea vătămarilor grave altor persoane. În asemenea circumstanțe, constatate cu certitudine în prezenta cauză penală, reacția autorităților judiciare trebuie să fie promptă, fermă, exigentă, pentru a da un semnal societății civile, în sensul că, astfel de manifestări nu pot fi lăsate nesancționate, protejând astfel societatea de alte fapte prejudiciabile analogice care ar putea fi comise de inculpat.

Cât privește argumentul prin care apărătorul nu este de acord cu încasarea cheltuielilor judiciare, deoarece partea vătămată nu a înaintat nici o acțiune civilă pe parcursul judecării cauzei, Colegiul penal menționează că cheltuielile judiciare solicitate din contul inculpatului nu au fost înaintate de către partea vătămată, ci de către acuzatorul de stat, or acestea constituie cheltuielile suportate în legătură cu dispunerea celor două expertize judiciare efectuate în cauza penală dată (Raport de expertiză judiciară nr.201902D0508 din 14 martie 2019 și Raport de constatare nr.201902D0354 din 04 martie 2019), respectiv recurentul a confundat că acțiunea civilă și cheltuielile judiciare privind efectuarea expertizelor judiciare au un obiect distinct și sânt înaintate de diferiți participanți ai procesului penal.

Totodată, instanța de recurs remarcă faptul că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel. Lecturând textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat, iar decizia contestată

cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Astfel, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanțelor ierarhic inferioare, Colegiul penal își însușește argumentele enumerate în hotărârile contestate, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, a statuat în *pct.37* că *art.6§1 CtEDO*, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei.

Reiterând asupra punctelor de reper expuse în prezenta decizie, Colegiul penal constată că în prezenta cauză penală nu a fost admisă eroarea de drept invocată de către recurent, iar decizia contestată este una legală, pedeapsa stabilită inculpatului fiind una corect individualizată, în limitele prevăzute de lege și pe deplin motivată. Din aceste motive, se impune inadmisibilitatea recursului de pe rol, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Proca Ion în numele inculpatului Egorov Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Egorov Vadim xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **08 iulie 2021**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda